

PÈL DRET CIVIL
DE
CATALUNYA

2780, exp. 20

EXPOSICIÓ

ENDREÇADA AL EXCM. CONSELL

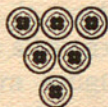
DE LA

MANCOMUNITAT CATALANA

PER

DON IGNASI FERRÉS SOLÉ

Advocat i Llicenciat en Filosofia i Lletres

VALLS - Imp. E. Castells - 1914

EXPOSICIÓN

ENDREÇADA AL EXCM. CONSELL

DE LA

MANCOMUNITAT CATALANA

PER

DON IGNAZI FERRÉS SOLÉ

Advocat i Llicenciat en Filosofia i Lletres

VALLE - Imp. F. Castells - 1914

Pel Dret civil de Catalunya

EXPOSICIÓ

EXCM. SENYOR:

Una de les qüestions que en los moments presents bategan amb major intensitat en la vida interna i social de Catalunya i que mes fortament preocupa l'ànima catalana, es la de la forma i medis de conservació i ulterior perfecció del seu dret. Diga-ho sino, lo continuat clamoreig de la premsa, en el que s'han axecat veus competents i autoritzades contra antigues i recients disposicions del poder central considerades com atentatories a la seua integritat; los imponents actes públics que en la ciutat mare s'han realitzat amb lo propi fi; los centres i associacions que en ella s'han creat i 'ls cursos d'estudi que s'han obert; i finalment los proposits que 's revelen en les opinions emeses en les darreres sessions de la Mancomunitat.

En altra esfera mes modesta, pero mes extensa i tal vegada mes íntima i de major influencia en

la vida del organisme jurídic, se revela també la confusió que aquelles disposicions han causat en el dret catalá, alterant-lo i desvirtuant-lo de tal manera, que se imposa la necessitat de fomentar lo seu estudi i facilitar la interpretació genuina del mateix, si 's vol arribar al patriòtic fi que aquells actes i aquelles institucions se proposen aconseguir. Al efecte, n' hi ha prou en coneixer i sapiguer les series dificultats que en la pràctica de la jurisprudència s' ofereixen fora de Barcelona i en les regions mes allunyades, sempre que deu ferse aplicació del dret catalá a cassos greus, a qüestions complicades qual relació jurídica se presenta mes extensa, i per lo mateix, requereix un estudi mes detingut la percepció sintètica de la norma reguladora que informa les institucions legals; per a convencer-s i tenir la clarividència de que aquelles dificultats, motiu d' esforços constant i seguit estudi, se originen de la falta, que casi pot dir-se absoluta de grans obres d' exposició i comentari, de verdadera i completa literatura jurídica, base i fonament d' una genuina escola catalana de dret a quin amparo hagin pogut rebre vivificant esperit, les institucions civils en la seua marxa evolutiva de perfeccionament, millora i adaptació progressiva a la vida moderna.

I 's diu falta casi absoluta d' obres expositives, no perquè Catalunya no hagi tingut grans tractadistes del seu dret, los quals, passat lo període d' activitat creatriu del poble catalá, despres que les successives necessitats dels temps accionant sobre 'l dret romá determinaren la transformació del mateix i amb ella 'l naixement de les grans institucions, especialment les del dret familiar, base pri-

mordial de nostre estat social; no haguessin fet exposició completa del organisme jurídic que la evolució històrica venia elaborant; no perque no hagués tingut sos grans espositors i comentadors, honra de la mentalitat catalana d'aquella época, que en profons estudis doctrinals presentaren aquell organisme com un tot armonic i vivent; no perque, finalment no hagi tingut Catalunya la seua escola de dret, amb sos mestres i sos prudents que amb intel·ligent i meditada labor sapigueren raonar i donar expressió científica a les noves normes que la costum ficava en la consciència nacional; sino perque, tota aquesta magnífica manifestació del esperit jurídic del poble, amb la envolcalla d'una llengua morta, jau avui sepultada en el substractum de la seua consciència format per l'aluvió de les impetuoses i irresistibles corrents d'extrangerisme i unitarisme que en les últimes centuries de l'edat moderna han passat sobre la nacionalitat catalana.

Aquesta, la dificultat de la llengua, sino es la única, es entre les primeres de les causes que en el període que va seguir a aquella esplendorosa manifestació produí i continua produint amb mes raó en nostres dies, al impuls absorbent d'un centralisme sistematic i calculat, l'estacionament de nostre dret; aquesta es la causa que, dificultant i fins a cert punt impossibilitant lo seu estudi, ha destruït l'acció reflexiva de aquella escola, trencant en cert modo sa tradició gloriosa: i aixís, desaparegut que fou lo poder legislatiu de la nacionalitat, va quedar aquesta també privada del seu dret científic, orgue principal de perfecció; i aixís, en lloc de continuar el dret patri sa evolució

progressiva, va quedar estacionat, havent pogut esser després deformat en algunes de les modalitats de ses institucions per falta de recta aplicació.

En va durant aquest llarc període, homes eminents, catalans il·lustres, imposant-se de la realitat dels fets i preveient llurs conseqüències, han volgut contrarrestar l'acció perturbadora del centralisme; en va han posat tota llur activitat en axecar l'esperit del poble català, i tot lo seu saber en conservar la puresa i 'l sentit del seu dret exposat per ells en obres meritíssimes, ben sapiguts son sos noms de tots, i conegudes aquestes; mes tan notables esforços no han bastat per a difundir per tota la regió la cultura jurídica i 'l coneixement extens i detallat del dret, que son precisos i necessaris per a la seua interpretació i aplicació.

Si les grans manifestacions que fa un poble per tots sos orgues d'expressió poden revelar llurs esperances, sos temors, un estat d'opinió dominat per una preocupació constant ¿que major prova dels perills que han amenassat l'existència de nostre dret i dels atacs a llur integritat, que les enérgiques protestes axecades per aquells autoritzats mestres i corporacions respectables durant lo llarc període d'abatiment de l'ànima catalana?; protestes que com abans s'indica, s'han accentuat repetit i multiplicat en nostres dies, quan lo despertament de totes ses energies ha fet mes sensibles los dolors causats per les ferides inferides a lo que entranya la essència de sa personalitat.

Importa doncs, i es necessari que, si Catalunya vol conservar sa fisonomia i caracter peculiar, se preocupi abans de tot de conservar l'integritat

del seu dret amb el qual aquella fisonomia i caracter s' han modelat; precisa que 'ls ciutadans i les corporacions que marxen a la devantera del patriotic ressurgiment de nostres dies posin tot son saber i tota sa energia en estudiar i exercitar los medis per a que aspiració tan justa tinga viva realitat.

I, ¿quina ha d' esser la gestió que condueca al logro de tan alt fi social? En va per a l' efecte será portada la qüestió al mitin, en va 's farán reclamacions i protestes, en va s' escriurán llibres i en va s'establirán cátedres, cursus i conferencies sobre nostre dret; tots aitals medis i procediments, si 's vol, revelarán l' energia del poble, lo patriotisme d' il-lustres publicistes i escriptors, mes no serán prou per a crear la cultura general jurídica, per a extendrer-la, per a universalitzar com si diguessim lo sentit júrídic, per a difundir-lo i encastar-lo en la íntima conciencia del poble, per a oferir-lo com element d'estudi disponible i assequible a totes hores, en tots los moments, al juristes, als técnics, que en lo cos social son los encarregats de convertir la norma instinctiva de la costum en principi i dogma reflexiu de disciplina científica. I es que no 's mideix la cultura general dels pobles, já en la seua activitat intel-lectual i científica, já en una professió o art, porque en ells sobressurtin un nombre major o menor de persones doctes, de persones il-lustrades i fins si 's vol de sabis; sino per lo fet social de que la gran massa de la intel-lectualitat se trobi en plena possessió del estat general científic, i amb ella, degudament preparada per a rebre i assimilar-se los continuats avensaments que la ciencia experimenta.

Per so es perque l'acció d'aquell esforç roman-
dria sols en la superfície de l'ànima catalana, com
nova i esplèndida manifestació d'una aspiració
fortament sentida: la labor de ressurgiment d'un
element vital d'un poble (i 'l dret forma entre 'ls
primers) ha de esser mes fonda, ha de extendrer-s
a major amplitut, ha d'interessar el fons de sa
conciència en el que s'hi troben los elements
essencials de llur personalitat.

La raó 'ns diu i ben clar ho proclamen los fets,
que 'ls grans aconteixements de renovació política,
moral o científica dels pobles, aquells que han
donat naixement a noves institucions i escoles, s'
han realitzat sempre gracies a l'acció, al calor i
entusiasme que les naixentes generacions han
sentit per a una idea, per a una convicció profon-
da, per quelcom intern que ha fet vibrar lo mes
intim de la seua naturalesa espiritual.

Si 'l poble catalá, al despertar a la vida nacio-
nal, sent com la primera de llurs aspiracions la de
reivindicació del seu dret, la defensa de les nor-
mes amb les que ha de desentrotllar sa vida moral
i social en lo concert de la civilització, just, neces-
sari i imprescindible ha d'esser que, preocupant-se
fortament d'una qüestió tan capital, converteixi
l'aspiració en fet, l'idea en realitat; i aixís com,
per un costant estudi, ha sabut restaurar sa llen-
gua, com ha sabut dotar-se d'una escola d'art
en ses varies manifestacions i d'una literatura
esplèndida, com ha impulsat per un continuat tre-
ball lo desentrotllo i progrés de sa indústria i co-
mers, sápigam dotar-se també d'una escola de
dret genuinament catalana que sigui roca incom-
movible i fonament sólit en el que s'apoi l'edifici

que l'esperit nacional ha de axecar en los dies a venir, en la successió històrica dels fets i acon-teixements.

Mes, aital tasca constructora no pot esser, com queda abans indicat, obra exclussiva del pensa-ment i intel·ligencia d' un major o menor grupu de varons sabis i il·lustrats, porque 's quedaria en cert modo en lo aislament d' un treball d' acade-mia, i la seua acció trascendiria ben poc en la massa general del poble; deu, molt al contrari ser labor extensiva que interessi a tots els professio-nals, a tots els que per la seua missió d' interpretar i aplicar el dret, estan en intim contacte amb los elements vius de la societat, i que per lo mateix, en una série gradual han d' esser los obrers que condueixin i facilitin la corrent de materials que l' instint del poble, baix l'influencia d' elements et-nics geografics i historics acumula i prepara, a fi de que, modelats per la reflexió i la disciplina cien-tífica, l' hi siguin retornats en forma de principis; traducció exacta, expressió fidel de sa constitució interna.

Sols, doncs, un gran moviment d' opinió pot despertar en la intel·lectualitat catalana un viu in-terés col·lectiu per la causa del dret patri, i sols quan se facilitin a aquella medis i elements d' es-tudi, podrà pronunciar-se un tal moviment i naixer un tal interès, i amb ell, lo desitj i l' afició per a la cultura jurídica en qual expansió i progrés tro-barà la ciencia lo coneixement de son estat actual i l' esplicació dels futurs destins que l' hi estan reservats. Mes, jaont han de buscar-se aquells elements, aquells medis d' estudi que continguin lo ver sentit, l' expressió exacta de la essencia de

nostre dret patri? ¿deurá comensar lo cultiu de la ciencia jurídica partint del estat present del dret catalá en que per multitud d'ingerencies extranyes (qual enumeració no es de aquest moment) ha perdut sa integritat i puresa?

Si 'l dret, qual fonament descansa en la naturalesa moral i social del home, constitueix en la successió dels temps com la llengua i l' art, la substancia viva i 'l principi actiu de totes les manifestacions d' un poble; si, com afirma Savigny, s' acompanya als destins i progressos de les institucions d' un pais, i si, per lo mateix en son desenvolvement, está subjecte com aquelles a la evolució històrica, en la qual tot lo que constitueix lo fondo de la civilització te l' arrel i l' impuls de lo passat i la atracció de lo esdevenidor; be 's compren que per tindre lo veritable coneixement del estat actual de nostre dret i per a penetrar lo sentit intim de ses institucions i pressentir los futurs destins que l' hi estan reservats, es indispensable abans de tot fer-se los termes indispensables de judici per a saber distingir les ingerencies extranyes que ha tingut, les deformacions que en son organisme i fisonomia hagi experimentat; coneixement que sols podrá trobarse acudint als seus orogens aont se presenta amb tota llur primitiva puresa, alterada despres en lo seu curs ocult i tortuós obligat per la pérdua del Estat Catalá i la desaparició de la seua escola de dret, únics organismes que podien haver-lo conservat en sa integritat i donar-li l' impuls de son perfeccionament per a adaptar-se a les noves necessitats.

Aixis doncs, sols los estudis del dret, baix lo punt de vista historic, poden proporcionar lo co-

neixement dels elements que, sistematitzats en lo seu dia, determinarán lo floreixement del dret científic; quin per molt temps, i mentres no tingui l'Estat Catalá lo seu orgue de legislació, haurá d'esser l'únic de conservació i expressió de la consciencia jurídica del poble. Aixís amb l'estudi de lo passat posat a l'alcanç dels tècnics, dels professionals, sens qual profon coneixement, segons expressió de Bacon i de Leibnitz, es impossible introduir innovacions en lo present, tindrà espléndida reaparició aquella escola de dret que, en los segles que han passat, sapigué posar lluminos comentari a les constitucions, actes de cort, usus i costums d'aquesta terra catalana, i reduir a sistema ses disposicions per a presentar-les en síntesis científica com un organisme complert i armònic. De tal modo facilitant l'estudi de les obres i tractats dels que foren mestres en aquella escola, no solsament podrà nostra juventut tindre un coneixement mes perfecte del esperit de les lleis i costums de Catalunya, si que també, un veritable concepte de nostre época, i ser per lo mateix millor entesos i apreciats los treballs jurídics dels expositors del dret que durant lo llarc periode de subjecció de la nacionalitat catalana i especialment en nostres temps, amb tanta competencia i entusiasme, han lluitat per a salvar-lo de sa completa destrucció. Aixís i sols aixís, quan, amb la evocació de lo passat i 'l coneixement de lo present, pugui posar-se lo malló que en la cadena històrica del desenvolvement de nostre dret va quedar trencat desde fa mes de dos segles, serà un fet, amb lo restabliment de la tradició jurídica, lo naixement de la moderna escola del dret catalá que

haurá de continuar la evolució i progrés del mateix.

I no 's cregui que aquesta idea, aquesta opinió sigui informada per un esperit regressiu, per un desitj de lo antic i amor a lo arcaic. Per a convencer-s de lo contrari n' hi haurá prou en observar lo fenomen historic del floreixement dels estudis de dret en les nacions que han caminat a la de vantera de la civilització, tan en la edat mitj-eval com en la moderna; basta mirar la génesis i evolució dels estudis jurídics a Italia amb los seus glosadors desde Irnerio a Acurcio, i los seus comentadors desde Bártolo a Baldo; a Fransa amb els seus dogmatics i exégetes desde Policiano i Alciato a Cujas i Doneau; i a Alemanya aont, despres dels treballs dels predecessors del gran Leibnitz i per la forsa dels estudis del dret baix lo punt de vista historic, han pogut naixer dintre de la ciencia jurídica les dues tendENCIES de les escoles filosófica i històrica, en qual lluita de principis i sistemes s' engrandeix de cada dia mes lo foco que, esparramant sa lluminosa claretat, marca 'l camí per aont ha d' esser dirigida la conciencia jurídica dels pobles; i basta per fi atendre a lo que ha passat a Espanya i especialment a Catalunya aont com abans s' ha demostrat, ha tingut la ciencia del dret en ses fases històriques dignes representants, honra i gloria de sa patria, per a que 's pugui compendre que lo procediment i la direcció marcada per mestres tan il·lustres es sols la que pot conduir al avansament i a la regeneració i progrés de la ciencia jurídica.

I precisa mes seguir en nostra Catalunya la direcció marcada per tants de sabis, si s' aten a la

distinta naturalesa dels treballs realitzats per los glosadors dogmatics i exégetes de les universitats de Bolonia, Bourges, Paris i moltes altres, i la funció creatriu de nostres expositors i comentadors; puig que la de aquells fou quasi exclussivament d' interpretació i esplicació del dret romá, qual coneixement degué influir mes tart en la perfecció i progrés del dret del seu pais; mentres que la dels catalans va traspasar dita esfera d' estudi per a consagrar-se a la exposició, millor dit, a la construcció del sistema organic de nostre dret patri, de tal modo, que aquest se troba mes bé en ses obres magistrals que en les Lleis, Constitucions i Actes de Cort del Estat catalá; i gosen de tal forsa i autoritat ses opinions que, si no legal, cientificament son en nostre foro igualades a les respostes dels prudents.

Ara bé, i amb aquestos precedents, convé preguntar ¿quina es la causa perque en general i apart honroses excepcions individuals, no sigui deguda i amplement coneguda l' obra de nostres antepassats, en qual fondo de doctrina i en qual especialitat poden trobar los juristes la promte i segura resolució dels molts cassos difícils que en la práctica se presenten? I coneguda la causa ¿quin podria ser lo medi mes eficaç i decisiu per a facilitar la propagació i difusió de dit estudi per a la generalització i vulgarització en cert modo de aquelles obres?

La contestació a la pregunta primera está casi en cert modo indicada al comensament d' aquesta exposició. La causa que priva o quan menos dificulta en gran manera l' estudi del dret catalá en sos orogens i en sa evolució histórica, estreba en

què aquelles obres, aquells tractats, expositius uns, practics altres, son escrits en llatí, llengua morta qual possessió i domini se fa poc menos que impossible en nostres dies, per haver sigut desterrada en cert modo dels plans d' estudis academics d' Espanya, inspirats en la falsa i extremada idea de modernisme positivista; per qual raó, encara que sigui dolorós dir-ho, va desapareixent la generació de lletrats llatinistes, i la major part dels que cursen en nostres temps lo dret en las universitats per a dedicar-se despres a la judicatura, al foro o al notariat, han de trobar-se amb un coneixement tan imperfecte de dita llengua, que ha de privar-los-hi d' acudir a aquells tractats, a la rica literatura jurídica catalana, per a ampliar les ensenyances que, sols en grans síntesis han rebut en los centres docents, i penetrar-se per aquell medi i completar lo ver sentit del dret catalá, per a la acertada aplicació del mateix.

Per dit motiu, sols es coneguda algunes vegades aquella doctrina i la seua raó i fonament per lo que respecte al particular consignen escriptors contemporanis que, havent salvat, sens dupte amb molts esforços i continuats treballs, la dificultat de la llengua, han anat al manantial originari per a fer exposició metódica del dret. Be 's compren que tals tractats, com de resum i compendi, no poden abarcar tot lo dret, i que les referencies que en los mateixos se fan, com ciencia trasladada a manera d' eco i de oides i rebuda amb lo cedaç del criteri de son expositor, no pot esser suficient per a formar una opinió propia i individual; i que per lo mateix, mentres no s' hagi remogut un obstacle que tantes dificultats i tre-

balls suposa, mentres amb la seua desaparició, no quedí a disposició de la generalitat dels professionals formar-se perfecte criteri personal, i adquirir lo coneixement per ciencia propia formada per propia indagació i examen, la activitat intel·lectual de nostra joventut seguirá altres viaransys, acudirá a altres fonts per a apagar l' aixardor que la lluita diària dóna, per a resoldrer la dificultat que la pràctica de cada dia ofereix; i per aital motiu, ni adelantarán los estudis jurídics, ni 's robustirá la conciencia jurídica de nostre poble, ni 'l dret catalá tindrà esperit i energia suficients per a resistir les ingerencies de la tendencia reformista de nostre temps, i 'l siti i invasió d' estrangerisme amb que constantment se veu amenaçat.

De lo que s' ha exposat, pot deduir-se lo coneixement del medi que salvi los obstacles nomenats, i tal medi, molt be 's compren que no pot ser altre que el de esser traduïdes a la llengua catalana i editades amb la propia traducció les obres i tractats dels espositors i comentadors del dret catalá, les que avuy, per causa de no poguer ser, com s' ha dit, estudiades i apreciades amb tota claretat i en tot lo seu contingut, jauen en el fons de les biblioteques, oblidades per la inmensa majoria dels professionals. I no 's vaigi a creurer ara que un procediment i medi que a primera vista sembla ignocent i pueril, hagi de tenir poca influencia en lo progrés dels estudis jurídics i consequent reintegració del dret catalá a sa propia puresa i essencia; molt al contrari, la realització de aital medi ha d' esser de gran valor i trascendencia inmensa. De aixó ens ha de convencer lo recort de que lo mateix s' ha complert en altres

moments històrics i ha contribuït decisivament a la difusió de la cultura científica. Tal va succeir a Castella quan Alfons X, qual intel·lectualitat s'adelantá al seu segle, amb poderosa iniciativa i direcció intel·ligent, després d'haver donat una brillant organització a la instrucció pública de la seua nació, pressentint que la ciència i 'l saber no podrien tindre completa difusió per donar-se l'ensenyança en llengua llatina, i per estar per costum les obres i tractats científics i literaris escrits en llatí, qual llengua desde 'l segle X no era ja entesa per los llecs, va disposar que 's publicuessin en romanç, llengua comú a tots: sabí acort quals benefactores conseqüències va experimentar ben prompte Castella, aont lo gust per a les lletres, la afició per a los estudis científics s'axamplaren per totes parts, generalitzantse aixis la cultura i'l saber. També es ben sabut l'enlairat vol, l'expansió i difusió que a Alemanya varen tenir les ciències, entre elles la del dret especialment, des que en lo segle XVIII s'adoptá la llengua Alemanya en les universitats i se generalitzá entre 'ls sabís i literats la costum de escriurer en la propia llengua.

Los positius resultats aconseguïts amb lo medi i procediment explicat, sens dupte que s'obtidran en nostra Catalunya desde 'l dia en que, per qui tingui competència i la precisa il·lustració, cultura, erudició i medis materials, pugui realitzar-se 'l plan contingut en l' obra qual idea queda exposada; obra que per sa decisiva influencia prestará sens cap dupte lo major servei a la cultura jurídica catalana; i será la mes patriòtica, porque en ses conseqüències ha de trobar lo mes ferm apoio l'esperit nacional.

L'importancia del treball, la grandesa del projecte, l'amplitud de la seua extensió i comprensió escedeix certament les possibilitats econòmiques i 'ls límits del saber individual, raó per la que tindrà de romandre sens justa realització mentres l'esperit col·lectiu no l'ampari. Per això sols pot ser portada a terme per una corporació que representant totes les comarques i territoris del dret català tinga medis materials i disposi d'autoritat prou per a donar l'empenta i sostindre lo treball costós i durader.

Avuy que, per l'intelligent i perseverant acció portada a cap per varons il·lustres, ha vist Catalunya satisfeta la seua constant aspiració amb las Mancomunitats primer avançament en la reivindicació de la seua personalitat jurídica; avuy que han de veures en ella representats i amparats tots los grans interessos morals, materials i socials de les quatre províncies que la integren, l'ideia i 'l pensament exposats, com encaminats al foment d'un dels principals elements constructius i tal volta lo mes influyent en la constitució interna de la societat i del poble català, es induptable que pot tindre facil i senzilla consecució. No han de fer falta a tan alta representació popular, si creu just lo projecte exposat i l'aprecia útil per a los interessos de tota la regió catalana, direcció i superior criteri per a arbitrar i arreglar la forma de la seua execució, esma i acert en la elecció dels elements facultatius i professionals que haurán de portar-lo a cap, i finalment, medis materials per a atendre los dispendis que necessariament ha de portar.

Aquesta es, Exm. Sr., l'ideia i aquest lo pensa-

ment i projecte que lo subscrit ha acariciat durant llargs anys de l' exercici de la seua professió; idea i pensament respecte dels que, ni en sa concepció ni molt menos per lo que pertany a les consideracions i fonaments en que s' apoia, entén haver dit res que no sigui sapigut de V. E. i menos haver-se adelantat en cap manera a sa alta il·lustració. Si doncs en sa clara previsió la troba lluminosa i capable de empenyer un element moral tan principalissim per a la vida dels pobles, i si los medis de la Mancomunitat ho permeten, just i raonable serà que acordi la seua realització; en cas contrari, jútji-la com un patriotic anhel i veigi en aquesta exposició, amb lo compliment de un deure de ciutadania, lo desitj de que Catalunya sigui gran i próspera per los camins de la justícia, de la veritat i de la llibertat.

Valls quatre de Juliol de mil noucents catorze.

Exm. Sr.

Ignasi Ferrés

Exm. Sr. President del Consell de la Mancomunitat Catalana.

Barcelona

En reunió de professionals que tingué lloc en la fetxa que al final s'expresa, després de donar-se per l'autor amplia explicació dels antecedents de la exposició que precedeix, i dels motius que l'haviant determinat a presentar-la al Exm. Consell de la Mancomunitat Catalana, i lleigida que fou aquélla, los concurrents, apreciand amb tota sa integritat lo enlairat sentit moral i social que a dita exposició informa, fent-se intérpretes de la benefactora influencia que la realització del pensament en ella proposat hauria de tindre en la vida i progrés del Dret civil catalá per la forta current que per a lo seu estudi 's produiria, la que per natural seguissi fora determinant del de altres diciplines científiques; i amb consecuencia, desitjan contribuir a una acció tan profitosa per Catalunya, prengueren los acorts següents:

Fer-se seva la esmentada Exposició, i en dit sentit acudir també al Exm. Consell de la Mancomunitat Catalana adherint-se a la petició en ella continguda.

Dirigir-se a les entitats i personalitats professionals de les quatre provincies catalanes interessantlos-hi lo seu concurs envers el propi fi.

Que per a portar a compliment aquestos acords se doni a la estampa la Exposició de referencia adicionant-la amb la relació del present acte; devent cuidar de tot la comisió composta de D. Josep Selva, Notari Delegat d'aquest Districte Notarial; D. Francisco de A. Segú, Advocat, Actuari del Jutjat de 1.ª Instancia y D. Ramón Ballester,

Dega dels Procuradors; als quals se dona autorització per a ampliar los anteriors acords en lo sentit que 'ls informa.

Valls cinc Agost de mil noucents catorze.

D. Enrique Gomez de Cestino, Jutje de 1.ª Instancia del Districte de Valls.—D. Bernardo Costilla, Registrador de la Propietat.—D. Francisco de A. Segú, Advocat, Actuari del Jutjat de 1.ª Instancia.

ADVOCATS

D. Joan Ferrer.—D. Josep Caylá.—D. Lluís Tomás.—D. Joaquim Avellá.—D. Eduart Oller.—D. Josep Moría.—D. Estanislao Tell.—D. Josep Monserrat.—D. Francisco Español.—D. Joaquim Jordá.—D. Joan Hortet.—D. Eliseu Ferrer.—Don Joan B. Vives Farrés.—D. Joan B. Vives Anguera.—D. Miquel Plana.—D. Tomás Selva.—Don Miquel Colom.—D. Baltasar Segú.

NOTARIS

D. Josep Selva.—D. Francisco Dasca.—Don Joaquim Freixas.

PROCURADORS

D. Ramón Ballester.—D. Paladio Muret.—Don Francisco de A. Colom.—D. Ramón Jové.—Don Emili Salvany.—D. Josep Peris.—D. Joan Farré.—D. Artur J, Palau.

RF-16-60